

A Szegedi Ítéltábla mint másodfokú bíróság az Fkf.II.120/2024. számú ügyben Szegeden, 2024. szeptember 19. napján megtartott nyilvános ülés alapján meghozta a 14. sorszámu

í t é l e t e t:

Az emberölés büntette és más bűncselekmény miatt FK. vádlott1 ellen indult büntetőügyben a *Kecskeméti Törvényszék* 2023. november 7. napján kihirdetett *4.Fk.293/2023/41.* számú ítéletét

megváltoztatja:

A vádlott terhére megállapított kifosztás büntettét [Btk. 366. § (1) bekezdés b) pont 1. fordulat] készpénz-helyettesítő fizetési eszközzel visszaélés vétségének [Btk. 393. § (1) bekezdés a) pont 1. fordulat] *is minősíti.*

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét *helybenhagyja* azzal, hogy vagyoni érdekelt1 vagyoni érdekelt vonatkozásában a telefonos elérhetőségre, vagyoni érdekelt2 vagyoni érdekelt vonatkozásában a telefonos elérhetőségre és az e-mail címre történő hivatkozást mellőzi.

Fk. vádlott1 vádlott által a 2023. november 8. napjától 2024. szeptember 19. napjáig előzetes fogvatartásban töltött időt a kiszabott szabadságvesztésbe *beszámítja.*

Kötelezi a vádlottat a másodfokú eljárás során felmerült 32.298 (harminckettőezer-kettőszázkilencvennyolc) forint bűnügyi költség megfizetésére az államnak, a Kecskeméti Törvényszék Gazdasági Hivatalának külön felhívása szerint.

Ha vagyoni érdekelt1 és vagyoni érdekelt2 vagyoni érdekelt a jelen ítélet közlésétől számított három hónapon belül a számukra kiadni rendelt bűnjeleket nem veszik át, akkor azok az állam tulajdonába kerülnek.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

[1] A Kecskeméti Törvényszék fenti ítéletével a 2022. december 12. napjától előzetes fogva tartásban lévő fk. vádlottl vádlottat bűnösnek mondta ki emberölés büntetében [Btk. 160. § (1) bekezdés, (2) bekezdés a) pont], valamint kifosztás büntetében [Btk. 366. § (1) bekezdés b) pont 1. fordulat], ezért halmazati büntetésül 11 év szabadságvesztésre és 10 év közügyektől eltiltásra ítélte. A szabadságvesztés végrehajtási fokozatát fiatalkorúak börtönében határozta meg, megállapította, hogy a vádlott legkorábban a büntetés kétharmad részének kitöltését követő napon bocsátható feltételes szabadságra. A kiszabott szabadságvesztés tartamába beszámította a vádlott által 2022. december 12. napjától 2023. november 7. napjáig előzetes fogva tartásban töltött időt. Rendelkezett a bűnjelekről és a bűnügyi költségről.

[2] Az elsőfokú bíróság ítélete ellen fellebbezést jelentett be az ügyészség a vádlott terhére súlyosítás érdekében, hosszabb tartamú fiatalkorúak börtönében végrehajtandó büntetés kiszabása végett, a vádlott a büntetés enyhítéséért, míg védője és törvényes képviselője – egyezően – a kifosztás büntette alóli felmentésért és az előre kitervelten elkövetettkénti minősítés mellőzéséért, valamint a büntetés enyhítése érdekében.

[3] A védő fellebbezésének írásbeli indokolásában kifejtette, hogy a vádlott beismerő vallomása ellenére sem állapítható meg az emberölés büntette tekintetében az előre kiterveltség, amelyet álláspontja szerint az elmeorvos-szakértői vélemény is alátámaszt. Kifejtette, hogy a vádlott csak az iskolai hiányzást akarta leplezni, ölési szándéka csak ezt követően alakult ki, a nyomozás során is úgy nyilatkozott, hogy a hazaérkezését követően, otthon „kattant be”, „rájött egy roham”. Álláspontja szerint továbbá a kifosztás büntette nem állapítható meg, tekintettel arra, hogy a vádlott az édesanyja eltartásában állt, így természetes, hogy használta a sértett telefonját, illetőleg beleevett az élelmiszerbe is.

[4] A Szegedi Fellebbviteli Főügyészség Bf.184/2023/16. számú átiratában eljárási szabálysértések észrevételezése mellett indítványozta az elsőfokú ítélet [8]-[9] bekezdéseiben foglalt szövegrész mellőzését, a tényállás, a jogi indokolás és a bűnösségi körülmények kiegészítését. Hivatkozott a Kúria Bfv.1544/2017/7. számú határozatára, amelynek értelmében a vádlott azon cselekményével, hogy elvette a sértett nevére kiállított azon készpénz-helyettesítő fizetési eszközt, amely nem tekinthető jogilag kizárólag a sajátjának, ezáltal megvalósította a Btk. 393. § (1) bekezdés a) pont 1. fordulata szerinti készpénz-helyettesítő fizetési eszközzel visszaélés vétségét. Így összességében indítványozta, hogy az ítéltábla az elsőfokú ítéletet változtassa meg, a vádlott kifosztás büntetteként értékelt cselekményét minősítse kifosztás büntetének és készpénz-helyettesítő fizetési eszközzel visszaélés vétségének, a vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztés tartamát súlyosítsa, egyebekben az elsőfokú ítéletet hagyja helyben.

[5] Mind a súlyosításért és enyhítésért, illetőleg a kifosztás büntette alóli felmentésért, valamint az előre kitervelt minősítés mellőzéséért bejelentett fellebbezések alaptalanok, egyebekben a fellebbviteli főügyészség átiratában foglaltak túlnyomórészt helytállóak.

[6] Tekintettel arra, hogy a védő által bejelentett fellebbezés részben felmentésre, részben a minősítés megváltoztatására is irányult, a Be. 590. § (1), (2), (7) és (10) bekezdései alapján az ítéltábla a fellebbezésekkel megtámadott ítéletet az azt megelőző bírósági eljárással együtt teljeskörűen felülbírálta.

[7] Ezen felülbírálat során az ítéltábla megállapította, hogy az ügy érdemére kiható eljárási szabályt az elsőfokú bíróság az eljárása során nem sértett.

[8] Eljárási szabályt sértett ugyanakkor az elsőfokú bíróság azzal, hogy az elsőfokú ítélet közlésekor nem tájékoztatta vagyoni érdekelt vagyoni érdekeltet a jogorvoslati jogáról. A Be. 57. § (1) bekezdés a) pontja alapján vagyoni érdekelt az a természetes vagy nem természetes személy, aki vagy amely elkobozható vagy lefoglalt dolog tulajdonosa, vagy arra nézve a tulajdonjog valamely tulajdonosi részjogosítványával rendelkezik. A (2) bekezdés e) pontja értelmében pedig a vagyoni érdekelt jogosult arra, hogy az őt érintő körben jogorvoslattal éljen. A Be. 581. § g) pontja szerint pedig a vagyoni érdekelt a rá vonatkozó rendelkezés ellen fellebbezésre jogosult az elsőfokú bíróság ítélete ellen. Kétségtelen így, hogy az elsőfokú bíróság azon rendelkezésével szemben, amely szerint a lefoglalt bankkártya és pénztárca lefoglalását megszüntette és azt kiadni rendelte vagyoni érdekelt részére, jogorvoslati jogosultsággal rendelkezett a vagyoni érdekelt, tekintettel arra, hogy a 2022. december 20. napján fogatosított folytatólagos tanúkihallgatása alkalmával bejelentette, hogy a sértett gyermekeivel történt egyeztetést követően a sértetti jogokat ő kívánja gyakorolni. Ugyanakkor megállapítható, hogy az elsőfokú bíróság a teljes írásba foglalt ítéletet – nem a rendelkező részt – kézbesítette vagyoni érdekelt részére, ezáltal az ítélet szabályszerűen kézbesítésre is került. Az ítéltábla álláspontja szerint a jogorvoslat lehetősége a vagyoni érdekelt részére ezáltal a törvény erejénél fogva megnyílt, hiszen az a határozat kézbesítéséhez, és nem a tájékoztatás megtörténtéhez kapcsolódik. Ezen az a körülmény sem változtat, hogy az elsőfokú bíróság az ítélet rendelkező részében elmulasztotta feltüntetni, hogy a vagyoni érdekelt az ítélet rá vonatkozó rendelkezése ellen fellebbezéssel élhet, ugyanis a jogorvoslati jog keletkezését nem a bíróság tájékoztatása, hanem a törvény rendelkezése alapozza meg. A bíróság részéről történő tájékoztatás elmaradása a jogorvoslati jog megnyílását nem teszi semmissé, éppen ezért a másodfokú eljárás során az elsőfokú ítélet ismételt megküldése a vagyoni érdekelt részére (jogorvoslati jogra történt tájékoztatással) lényegében a jogorvoslat ismételt megnyitását, a jogorvoslati határidő újratekintését jelentené, amely a törvény értelmében nem megengedett. Mindezekre figyelemmel az ítéltábla az elsőfokú ítéletnek a jogorvoslati jogra történő figyelmeztetést is tartalmazó tájékoztatással történő – ismételt – kézbesítését vagyoni érdekelt vagyoni érdekelt részére mellőzte.

[9] Eljárási szabályt sértett az elsőfokú bíróság akkor is, amikor sem az előkészítő ülésről, sem a tárgyalásokról nem értesítette a sértetti jogutódot. A Be. 112. § (1) bekezdése alapján a bíróság azt idézi, akinek a jelenléte az eljárási cselekménynél kötelező, és azt értesíti, akinek a jelenléte nem kötelező, de azt a törvény lehetővé teszi. A Be. 500 § (3) bekezdése pedig akként rendelkezik, hogy a bíróság értesíti a sértettet az előkészítő ülés határnapjáról és figyelmezteti arra, hogy polgári jogi igényét előterjesztheti. Az 510. § (2) bekezdése szerint a bíróság értesíti az ügyészséget, továbbá – ha e törvény kivételt nem tesz – a szakértőt, valamint azokat, akiknek a jelenlétét a tárgyaláson e törvény lehetővé teszi. A Be. 51. § (1) bekezdés c) pontja alapján a sértett jogosult arra, hogy a tárgyaláson és a törvényben meghatározott eljárási cselekményeknél jelen legyen és az e törvényben meghatározottak szerint kérdéseket tegyen fel. Mindezekre figyelemmel megállapítható, hogy ezen törvényi előírások ellenére az elsőfokú bíróság vagyoni érdekeltt, a sértett jogutódját sem az előkészítő ülésről, sem a tárgyalásokról nem értesítette, ugyanakkor ezen eljárási szabálysértés az eljárás érdemére kihatással nem volt, így az ítéltábla pusztán ennek megállapítására szorítkozott.

[10] A vádlott személyi körülményeire vonatkozóan megállapított tényekből az ítéltábla mellőzte a [8] és [9] bekezdésben foglalt szövegrészt, az ugyanis a Be. 561. § (3) bekezdés b) pontja alapján szükségtelen.

[11] Az elsőfokú bíróság a bizonyítási eljárást a szükséges és lehetséges körben lefolytatta. A beszerzett bizonyítékokat iratszerűen, logikusan, egyenként és egymással is összevetve mérlegelte és állapította meg a tényállást.

[12] A másodfokú bíróság a Be. 593. § (1) bekezdés a) pontjára figyelemmel az elsőfokú bíróság által lefolytatott bizonyítást érintő ügyiratok tartalma alapján a törvényszék ítéletének [26] bekezdését akként egészítette ki, hogy a sértett pénztárcájában lévő 10.500.-Ft készpénz vagyoni érdekelt tulajdonát képezte. Ezen tény vagyoni érdekelt tanúnak a nyomozás során 2022. december 12. napján tett nyilatkozata alapján állapítható meg, amely a – későbbiekben kifejtendő – jogi indokolás szempontjából bír jelentőséggel.

[13] Mindezzel együtt az elsőfokú bíróság ítéletének tényállása megalapozott, azt az ítéltábla a határozatának alapjául elfogadta.

[14] Az elsőfokú bíróság a tényállásból okszerűen következtetett a vádlott bűnösségére.

[15] A vádlott az eljárás során mind az ölési cselekményt, mind az elsőfokú ítélet [26] bekezdésében felsorolt tárgyak elvételét elismerte, amelyet az ügyben felmerült egyéb bizonyítékok is alátámasztottak. A vádlott terhére megállapított emberölés büntetét az elsőfokú bíróság a törvénynek megfelelően minősítette és azon megállapítása is helyes volt, hogy a vádlott a cselekményét a sértett halálát kívánva, egyenes szándékkal követte el.

[16] Nem osztotta az ítéltábla azon védői álláspontot, amely szerint a kerékpár elhelyezése az épület mögött és a kulcs villanyóraszekrénybe történő visszahelyezése csupán arra szolgált, hogy az „iskolai lógást”, otthonlété tényét leplezze a vádlott, és az ölési szándéka csak ezt követően alakult ki. A vádlott a bírósági eljárás során már elismerte cselekménye előre kiterveltségét. Kétségtelen, hogy rendkívül fiatal életkora miatt ezen beismerő vallomását különös gonddal kellett vizsgálni, azonban az ítéltábla álláspontja szerint – egyezően az elsőfokú bíróság által megállapítottakkal – az ügyben fellelhető egyéb bizonyítékok ezen beismerő vallomást támasztották alá, szemben a vádlott által a nyomozás során hangoztatottakkal, miszerint „bekattant”, illetőleg „rájött egy roham”, amikor az édesanyja hazaérkezett. A nyomozati iratok részét képező helyszíni szemle adatai alapján megállapítható volt, hogy a bűncselekmény elkövetési helye egy olyan ingatlan volt, amely egy konyhából és az abból nyíló egy-egy lakószobából, valamint egy tárolóhelyiségből állt. Ezen ingatlanban a vádlott nem tudott volna tartósan úgy elhelyezkedni, hogy a sértett ne vegye észre, lényegében másodperceken belül kiderült volna a sértett hazaérkezése után, hogy a vádlott otthon tartózkodik. Mindemellett a vádlott tisztában volt azzal, hogy a sértett mikor fog hazaérkezni, kerékpárját, iskolatáskáját és kabátját elrejtette, hogy azt a hazaérkező sértett ne vegye észre, illetőleg a lakóház kulcsát is visszahelyezte a megszokott tárolási helyére, a külső villanyóraszekrénybe, miután a házba bement és az ott tartott másik kulccsal a bejárati ajtót belülről visszazárta, ezzel is azt a látszatot keltve, hogy a házban nem tartózkodik senki. Mindezen magatartása egyértelműen azt célozta, hogy a vádlott a sértettet meglephesse, s esélyt se adjon neki a támadásával szembeni védekezésre. A bűncselekmény elkövetését követően pedig alapos és kitartó munkával igyekezett eltüntetni a bűncselekmény nyomait. Mindezeket követően a vádlott édesapjához utazott, akivel már évek óta nem tartotta a kapcsolatot, azonban pár nappal a cselekmény elkövetése előtt a kapcsolatot vele felvette. Nem hagyható figyelmen kívül továbbá, hogy a vádlott a fejében létező „halállistáról” is beszélt, amelyen első helyen az édesanyja állt.

[17] A Kúria 3/2013. számú Büntető jogegységi határozat II/1. pontja szerint az emberölés előre kitervelten történő elkövetése feltételezi, hogy az elkövető az ölési cselekmény véghezvitelének helyét, idejét és módját átgondolja, a végrehajtást akadályozó vagy segítő tényezőket felmérje és a lényeges előkészületi elkövetési és az elkövetés utáni mozzanatokat figyelembe vegye. Az előre kiterveltséget a tervszerű és céltudatos magatartás

jellemzi. Ez az ölési cselekmény részleteinek átgondolását, viszonylag hosszabb időn át történő fontolgatását, a cselekmény elkövetési szakaszainak megfelelő mozzanatok mérlegelését jelenti. Az ítéltábla álláspontja szerint az elsőfokú bíróság által kifejtettek és a fentebb részletezettek valamennyi, a jogegységi határozatban felsorolt kritériumot teljesítik, ezért a törvényszék helytállóan minősítette a vádlott terhére megállapított emberölés büntettét előre kiterveltként. Ezen az sem változtat, hogy az elmeorvos szakértői véleményben a szakértők azt rögzítették, hogy nem látják igazolhatónak a cselekmény előzetes eltervezettségét. Az előre kiterveltség ugyanis jogkérdés, amelyet a bíróságnak kell megállapítania valamennyi rendelkezésre álló bizonyíték számbavételét követően. E körben – a fentebb kifejtettek szerint – az elsőfokú bíróság helyes következtetésre jutott.

[18] Ami a kifosztás büntettét illeti, a felmentést célzó védői fellebbezés azon alapult, hogy a vádlott rendszeresen az édesanyja telefonját használta, édesanyja nevelésében, eltartásában állt, így mind az édesanyja telefonját, mind az otthon lévő pénzt magától értetődő módon vette magához és így evett az otthon lévő élelmiszerből is. E körben az elsőfokú bíróság indokolása mindössze arra terjed ki, hogy a vádlott által elvett dolgok számára idegenek, azok a sértett tulajdonában, illetve jogszerű használatában álltak, így az ítéltábla indokoltnak látta kiegészíteni a jogi indokolást az alábbiakkal:

[19] A sértettől elvett telefon típusa típusú mobiltelefon vagyoni érdekelt tulajdonát képezi, amelyet vagyoni érdekelt okirattal igazolt az eljárás során. Ebből kifolyólag a vádlott számára a mobiltelefon idegen dolog volt, amellyel összefüggésben a kifosztás büntette megvalósult.

[20] A sértett pénztárcájában tartott 10.500.-Ft vonatkozásában a fentebb kifejtettek szerint ugyancsak megállapítható volt, hogy az a vádlott számára idegen dolog, mert az a sértett élettársának, vagyoni érdekeltnek az önálló keresménye volt, ugyanis a cselekmény reggelén 20.000.-Ft-ot adott a sértett részére, hogy abból a sértett élelmiszert vásároljon. A sértett aznap reggel 9.500.-Ft-ot költött el a megbeszélés alapján, és 10.500.-Ft maradt nála, amely továbbra is vagyoni érdekelt sértett tulajdonát képezte.

[21] Habár ekként a vádlott két vagyoni érdekelt tulajdonát képező idegen dolgot vett el jogtalan eltulajdonítás céljából, a kifosztás rendbelisége a passzív alanyok számához igazodik, így a kifosztás büntette továbbra is egy rendbelinek minősül, azaz az elsőfokú bíróság a vádlott terhére ezen megállapított bűncselekményt is a törvénynek megfelelően minősítette.

[22] Megjegyzi továbbá az ítéltábla, hogy a sértettől elvett tárgyak a vádlottól kerültek lefoglalásra az édesapja címl szám alatti ingatlanban, amely megerősíti azt a tényt, hogy ezeket meg akarta tartani, így a kifosztás büntette a terhére ezen okból is megállapítható.

[23] Eltérő jogi helyzetet eredményez ugyanakkor az, hogy a vádlott magához vette a sértett nevére kiállított Visa bankkártyát is. A Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény (Ptk.) 7:87. § (1) bekezdése szerint az öröklés az örökhagyó halálával nyílik meg, míg a (2) bekezdés szerint az örökös az öröklés megnyílásával a hagyatékot vagy annak neki jutó részét, vagy meghatározott tárgyát – elfogadás vagy bármely más jogcselekmény nélkül – megszerzi. A 7:92. § (1) bekezdése szerint pedig több örököst a hagyaték felosztása előtt közösen illeti meg a hagyatéki vagyon. Éppen ezért a sértett tulajdonát képező vagyontárgyak (pénztárca és bankkártya) a sértett halálával a vádlott mint törvényes örökös számára nem minősülnek jogilag idegennek, így a kifosztás büntettének elkövetési tárgyai sem lehetnek (Szegedi Ítéltábla Fkf.II.410/2017/13.). Erre figyelemmel tehát tévesen minősítette az elsőfokú bíróság kifosztás büntettének a vádlott ezen cselekvőségét.

[24] A Btk. 459. § (1) bekezdés 19. pontja alapján a bankkártya készpénzhelyettesítő fizetési eszköznek minősül. A Btk. 393. § (1) bekezdés a) pontja értelmében, aki

egy vagy több olyan készpénz-helyettesítő fizetési eszközt, amely nem, vagy nem kizárólag a sajátja, vagy amelynek a használatára nem, vagy nem kizárólagosan jogosult, mástól, annak beleegyezése nélkül, jogtalanul elvesz vagy megszerez, vétséget követ el. A Ptk. előbb említett rendelkezéseire figyelemmel az öröklés az örökhagyó (sértett) halálával megnyílt, a hagyaték felosztása előtt törvényes öröklésre pedig a vádlott és anyai ági féltestvérei jogosultak. Ebből pedig az következik, hogy a vádlott nem vált a bankkártya használatára kizárólagosan jogosult személyé, hanem arra örökösársai is jogosultak. Következetes a bírói gyakorlat atekintetben, hogy egyrészt a készpénz-helyettesítő fizetési eszközzel visszaélés elkövetési magatartása olyan készpénz-helyettesítő fizetési eszköz mástól történő megszerzése, amelynek a használatára nem, vagy nem kizárólag jogosult az elkövető, azaz (öröklés következtében létrejött) közös tulajdon esetében is elkövethető, másrészt a bankkártya elvétele nem maradhat a tettazonosság keretén belül, a vádlott ezen cselekménye valóságos heterogén alaki halmazatban áll a terhére megállapított kifosztás büntetével (Kúria Bfv.1544/2017/7.).

[25] A kifejtettekre figyelemmel az ítéltábla a vádlott terhére megállapított kifosztás büntetést [Btk. 366. § (1) bekezdés b) pont 1. fordulat] készpénz-helyettesítő fizetési eszközzel visszaélés vétségének [Btk. 393. § (1) bekezdés a) pont 1. fordulat] is minősítette. Ez ugyanakkor nem eredményezte azt, hogy megnyílt a harmadfokú eljárás lehetősége, ugyanis a vádlott egy cselekvőséggel valósított meg egyszerre két bűncselekményt, azaz a bűncselekmények alaki, nem pedig anyagi halmazatban állnak egymással. A bíróság a vádlott ugyanazon cselekvőségét a megállapítotton túl egy újabb bűncselekményként is minősítette, amely nem minősül ellentétes döntésnek, figyelemmel a Be. 615. § (2a) bekezdésében foglaltakra.

[26] A büntetés kiszabása körében további súlyosító körülményként értékelte az ítéltábla a vádlott terhére az elkövetéshez használt eszköz különös veszélyességét és az orvul való elkövetési módot (56/2007. BK vélemény III/2. pont), valamint a bűncselekmények immár többszörös halmazát (56/2007. BK vélemény III/6. pont).

[27] Az így kiegészített bűnösségi körülményekre figyelemmel nem tévedett a törvényszék, mikor a büntetési célok elérése érdekében a vádlottat fiatakorúak börtönében végrehajtandó szabadságvesztésre és közügyektől eltiltásra ítélte. Helyesen állapította meg, hogy a halmazati büntetés tételkerete 15 évig terjedő szabadságvesztés, a büntetési tétel középértéke pedig 7 év 6 hónap 15 nap. Az elsőfokú bíróság a középértéket lényegesen meghaladó tartamú szabadságvesztést szabott ki a vádlottal szemben, amely az ítéltábla álláspontja szerint a generális és speciális prevenció elérésére alkalmas, ezért a büntetés további lényeges súlyosítása a büntetési célok eléréséhez nem szükséges. Megállapítható ugyanakkor, hogy az ítéltábla további súlyosító körülményeket állapított meg a vádlott terhére, illetőleg további egy bűncselekményben is megállapította a bűnösségét, ezért a büntetés lényeges enyhítése sem jöhet szóba. Ekként tehát az elsőfokú bíróság által kiszabott szabadságvesztés büntetés arányos és igaz ez az általa megállapított közügyektől eltiltásra is.

[28] Az ítélet egyéb rendelkezései törvényesek.

[29] Mindezekre figyelemmel a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét – azt hivatalból is felülbírálván – a Be. 606. § (1) bekezdése alapján a rendelkező részben foglaltak szerint megváltoztatta, egyebekben pedig a Be. 605. § (1) bekezdése alapján helybenhagyta azzal, hogy vagyoni érdekelt1 vagyoni érdekelt vonatkozásában a telefonos elérhetőségre, vagyoni érdekelt2 vagyoni érdekelt vonatkozásában a telefonos elérhetőségre és az e-mail címre történő hivatkozást mellőzte, figyelemmel arra, hogy a Be. 561. § (2) bekezdés b) pontja ezen adatok feltüntetését még a vádlott esetében is csak szükség esetén írja elő, a vagyoni érdekelt esetében pedig egyáltalán nem.

[30] A Btk. 92. § (1) és (2) bekezdésében foglaltakra figyelemmel az ítéltábla a vádlott által 2023. november 8. napjától 2024. szeptember 19. napjáig előzetes fogvatartásban töltött időt a kiszabott szabadságvesztésbe beszámította.

[31] A bíróság kötelezte a vádlottat a másodfokú eljárás során felmerült bűnügyi költség (a kirendelt védő díja) megfizetésére az államnak, a Be. 613. § (1) bekezdése alapján.

[32] A Be. 321. § (5a) bekezdése alapján rögzítette az ítéltábla, hogy ha vagyoni érdekelt¹ és vagyoni érdekelt² vagyoni érdekeltek a jelen ítélet közlésétől számított három hónapon belül a számukra kiadni rendelt bűnjeleket nem veszik át, akkor azok az állam tulajdonába kerülnek.

[33] Az ítélet ellen a Be. 615. § (1) és (2) bekezdése értelmében nincs helye fellebbezésnek.

Szeged, 2024. szeptember 19.

Dr. Mezőlaki Erik s.k.
a tanács elnöke

Dr. Kiss Dániel s.k.
előadó bíró

Sefta Márta dr. s.k.
bíró

A Szegedi Ítéltábla Fkf.II.120/2024/14. számú ítélete és a Kecskeméti Törvényszék 4.Fk.293/2023/41. számú ítélete a jelen ítéletben foglalt változtatásokkal a mai napon *jogerőre emelkedett*.

Szeged, 2024. szeptember 19.

Dr. Mezőlaki Erik s.k.
a tanács elnöke